exortem nõ trãiiſſe quatenꝰ xbatꝰ
vincẽt et vincẽs coronã adq̃reret.
Attñ vt aſpicis diuturna nos lo/
cutio traxit ad veſperũ dũ ſup ma
rie ↄtẽplatõibꝰ cepamꝰ hr̃e ſermo
nẽ. et vix pauciſſimas numeraſſe ſuf
fecimꝰ. Quid exiſtimas ſi p totum
euãgeliũ cõtextũ ſm capitula vel
rubricas notatas in q̃tuor vt vnũ
ꝓgredi ſtudẽmꝰ? Eſſet iſta ſãcta et
ſalubris recogitatio ſꝫ ꝓ ſua infini
tate minꝰ forte ↄueniẽs ad ſcriben
dũ. Nõ ſũt itaqꝫ ſolitarijs et ↄtem/
plãtibꝰ explicãde ↄtẽplatiões ma
rie p ſingula. Mittãt ipſi manũ ad
fortia. habẽt abũde q̃s ruminẽt dẽ
te meditatõis digerãtqꝫ ruminata
viuido calore caritatis ſi nõ ↄtem
pſerint ea q̃ locutꝰ ẽ dñs ad abraã
p̃rẽ nr̃m et ſemini eiꝰ qd eſt xp̄us
in ſecula Amẽ Explicit tractatꝰ xi

Incipit tractatꝰ .xii. In

perſona marie p ſoliloquiũ ſũma/
tim colligens ſenſum huius cantici
canticoꝝ marie per notulas centũ
quaſi per pſalteriũ decies decacor
dũ. Supadditis his duobꝰ verſicul
ab eccĩa frequentatis in quolibet
pſalmo. Gloria p̄ri. Sicut erat. ꝛc

Prima notula

Magnificat aĩa mea dñm
Juſte quidẽ qꝛ magnifi
cus eſt in ſãctitate. qꝛ fe
cit mihi magna q̃ potẽs
eſt. qꝛ ſanctũ nomẽ eiꝰ. Et exultauit
ſpũs meꝰ in deo q̃ factꝰ eſt ſaluta/
ris meꝰ Jħs meꝰ. qꝛ reſpexit humi
litatẽ ancille ſue. ecce eñi ex hoc be
atã me dicẽt oẽs generatões. Sin
gularia ſũt hec mihi magnifica. vñ
ſingulariter magnificat aĩa mea
dñm. vñ exultauit ſpũs meꝰ in deo
ſalutari meo Sũt alia q̃ magnifice
fecit et opaꝰ vſqꝫ modo generalit̃
p decurſus ſeculoꝝ. Magnꝰ ipſe do
minꝰ et laudabilis nimis cuiꝰ ma/
gnitudinis nõ eſt finis. cuiꝰ ſapien/
tie nõ eſt numerꝰ. cuiꝰ nõ eſt terminꝰ
in bonitate qm̃ mĩa eiꝰ a ꝓgenie in
ꝓgenies timẽtibꝰ eũ. Quia fecit po
tentiã i brachio ſuo diſpſit ſupbos
mente cordis ſui. quia depoſuit po
tentes de ſede et exaltauit hũiles.
Eſurientes impleuit bonis et diui/
tes dimiſit inanes. Suſcepit iſrael
pueꝝ ſuũ recordatꝰ miſẽicordie ſue
Sic locutꝰ eſt ad p̃res nr̃os abraã
et ſemini eiꝰ in ſecula. Sub hoc ver
ſuũ denario meũ ↄſtituit pſalteriũ
decacordũ. placꝫ imitari p̃rẽ meũ
Dauid regẽ q̃ poſt necẽ Goliath
dño victoriaꝝ non ingratꝰ. Deus
inq̃t canticũ nouũ cantabo tibi. in
pſalterio decacordo pſallam tibi.
Bonũ ſane eſt ↄfiteri dño ꝛ pſallẽ
nõi tuo altiſſime in decacordo pſal
terio cũ cãtico et cithara. Diuidit
hoc pſalterium in duos tonos ſeu
partitiones que ex Tetracordo et
hexacordo reddũt decacordũ So
nat magnifica dñi ſpecialia in te/
tracordo. porro magnifica cõiter
largita cãtant i hexacordo Magni
ficat igit aĩa mea dñz qꝛ me dñam
ↄſtituit ſm nomẽ meũ Maria nẽpe
ſua interp̃tatõe dñaꝫ inſinuat Futu

rũ eſt pterea vt me dñaʒ nõ qualẽ
cunqʒ ſed dñaʒ mũdi. dñaʒ beatã
me dicent omnes generationes.
Scitote qm̃ dñs ipe eſt deus.deus
ſũt ſcientiaꝝ dñs eſt. ſcientie vero
inquã q̃ illuminat.q̃ deſcendit a pa
tre luminũ. Propterea ꝯſequẽs fu
erit vt dñaʒ me dñs inſtituens illu
minaret ẜm nomen ſanctũ ſuum et
meũ Maria quippe dicit̃ illuminata
ꝗ ipe eſt lux qui illuminat omnẽ ho
minẽ venientẽ in hũc mundũ.quã/
to amplioꝛ pfundit lumine dñaʒ
mundi! Proinde ſupeſt vt dña il/
lũiata refundat lumen in ceteros.
Eſt eñ lumen ſui ipi⁹ naturali libe/
ralitate diffuſiuũ. quo factũ eſt vt
iure dicerer illuminatrix. Sic enim
ſonat maria ꝓpriũ nomẽ meum. ſic
maria p ethimologiã dicoꝛ maris
ſtella.quã illuminatricẽ eſſe cõſtat
Hec illa ſũ q̃ ꝓxima deo cardini
toti⁹machine mũdi dirigo nauigã
tes in ciuitatẽ quã nõ hñt hic manẽ
tẽ ẜ futurã inq̃runt hoies. Et qui
hões! Certe viatoꝛes ꝓcellis hui⁹
maris magni grauit̃ impulſi. fluctĩ
buſqʒ et cautib⁹ inceſſant̃ impulſi.
Futurũ eſt p oẽs generationes vt
me ſtellã eſſe maris p̃dicẽt me reſpi
ciant curſus ſuos ad illuſtrationẽ
meã dirigãt. Nec fallent̃ hec agen/
tes nec errabũt in deuijs nec in pi/
culis cõtabeſcẽt. Itaqʒ dño ꝓpicio
me dñaʒ inuocãtes me illuminatã
et illuminatricem aſpiciẽtes patrie
poꝛtũ ſalutarẽ introibũt Hec ſũt q̃
magnificat.magnũ p̃dicat.magnũ
eſſe apud omẽs generatões clariſi
cat et ſignificat aia mea dñm. Et
exul.ſpi.me⁹ in deo ſa.meo.q̃ ſalutẽ
fecit.q̃ lucẽ dedit et gaudiũ in vni/
uerſo mũdo. Futuꝝ certe eſt vt de/
cantet oĩs ecc̃ia ſcõꝝ colẽtiũ ſãctũ
nomẽ dei. Natiuitas tua dei geni/
trix virgo gaudiũ annũciauit vni/
uerſo mũdo. Salutabit etiã ꝗ dicʒ
Aue regina celoꝝ.aue dña angelo
rum.aue radix ſãcta ex qua mũdo
lux eſt oꝛta. Preſignata ſũt pꝛidem
hec magna q̃ mihi fecit q̃ potẽs eſt
q̃ iã nũciata p angelũ ꝯpleta ꝯſer
uo ꝯferẽs in coꝛde meo. Nõne coꝛ
meũ ardẽs eſſe ꝯuenit! Nonne can
tãs iubilãs et exultãs in collatiõe
tã magnoꝛũ! Nõne iuſtiſſima rõne
magnificat aĩa mea dñʒ.q̃ me ſub/
limauit in dñaʒ.q̃ me colluſtrauit p
immenſã lucẽ ſuã.q̃ me dñaʒ illũia
tã dedit in lumẽ alioꝛũ.dum extulit
me in ſublimẽ maris ſtellã directri/
cẽ nauigantiũ. Cupient ex poſteris
generationib⁹ me beatã dicẽtibus
plurimi ꝯgnoſcẽ. Cur nõ cecinerʒ
in p̃ma pſona.magnifico dñm.ẜ in
tertia.magnificat aĩma mea dñm.
Sil̃r ꝗ de exultatõe ſpũs in deo ſa
lutari meo. Docebunt̃ ex theologi
cis et phicis traditõib⁹ cũ rhetoꝛi/
cis coloꝛib⁹.magnã ſup iſtis rõem
ẜ nõ expectẽt vt oia (qꝛ incõphẽſi
bilia ſt̃) ꝯphẽdãt. Sũt i hũano coꝛ
de meo qd̃ cõfert de oĩb⁹ tres p
tropologiã mãſiones dñm imitoꝛ
p̃rẽʒ meũ.in cui⁹ domo manſiones
multe ſunt. Trahit eñ ꝓprie dñs
nomen a domo.quia pꝛeſidens et
pꝛinceps aut pꝛim⁹ ꝗ iconomus in

domo eſt. Dña quoqȝ ſimilit̃ a do
mo qȥ ꝑncipalis cū dño nomen hȝ
O iſrael clamat ꝓpħa. q̃ magna ē
dom⁹ dñi et ingens loc⁹ poſſeſſio/
nis ei⁹. Gerit hui⁹ magne domus
imaginē microcoſm⁹ hō minoꝛ mū
d⁹. Eminet in hac domo coꝛ. et in
coꝛde domiciliū tricameratum ſeu
tricliniū repit̃. Eſt inhabitatoꝛ h⁹
triclinij anim⁹. hic appellat̃ vigoꝛ ꝑ
ceptiu⁹ ſeu cognitiu⁹ Cōſociat̃ huic
aia q̃ coꝛreſpondent̃ dicit̃ vis mo/
tiua vel affectiua. Fit inde ↄiugium
philoſophicū et moꝛale ſeu myſti/
cū. dū vigoꝛ ꝑceptiu⁹ animi vel ani
m⁹ dirigit vim motiuaȝ aie. Talis
ſubinde reſultat maritalis nex⁹ vt
neutꝝ iſtoꝝ ꝑ ſe ſufficiat ad genēa
tionē ꝓlis vel filioꝝ in bonis opi
b⁹ et meritis nō aliter q̃ȝ generatio
naturalis vel a viro ſepatim vel a
femina ſola ꝑfici neq̃t. Excludo mi
raculū quale fecit mihi et in me q̃
potens eſt. Dū ſupuenit in me ſpi/
ritusſanct⁹ et virtus altiſſimi obum
brauit mihi. q̃n tunc ꝑmo de⁹ ſuſce
pit iſrael pueꝝ ſuū recoꝛdat⁹ miſeri
coꝛdie ſue. dū verbū fuit caro fcm̄.
Habitāt igit̃ i triclinio coꝛdis ani
m⁹ et aia. vir et vxoꝛ ſua. vigoꝛ ꝑce
ptiu⁹ ⁊ vis motiua vigoꝛ ↄgnitiu⁹
et vis actiua. Taleȝ domū coꝛdis.
tales et inhabitātes in ea pr̃ meus
dauid rex intellexerat dicens. Per/
ambulabā in innocētia coꝛdis mei
in medio dom⁹ mee. Et iteꝝ. Non
habitabit in medio dom⁹ mee q̃ fa
cit ſupbiā. qȥ tūc dñaret̃ ois iniuſti
tia. tūc fieret ſpelūca latronū dom⁹
dei. Poꝛro nōdū diximꝰ de ſpū nū
q̄d putād⁹ eſt in domo coꝛdis inti
ma. locū nō hr̃e! Hoȝ ꝓfecto nō q̃
lemcūqȝ ſȝ vniuerſū. quo meret̃ ar/
chitriclin⁹ nōiari q̄i ꝑnceps triclinij
Hic alio nōie notioꝛi et ꝓprio ſub
neutro genere. qȥ nulli⁹ eſt generis
vocat̃ libeꝝ arbitriū penes q̄d ſu/
ꝑma ptās eſt. Nec mirandū. Cōue
niūt nēpe ad integritatē ptātis ſue
animus ⁊ aia. vir et vxoꝛfamilias.
vigoꝛ ꝑceptiu⁹ et vis affectiua. Vi
derūt hāc ↄnexionē acutiſſimi me/
taphiſici noim ꝑmi impoſitoꝛes. Dif
finierūt arbitriū eſſe facultatē rōis
et volūtatis q̄i ꝑ interpꝛetationē li
beꝝ arbitriū ſit libeꝝ de rōne iudi
ciū. Vocat̃ hic ipa ratio quāuis
alio termino vigoꝛ ↄgnitiu⁹ qui eſt
anim⁹ ꝑceptiu⁹. Voluntas aūt eſt
motiua vis in aia q̃ vtit̃ rōne que
ꝑ eā in motib⁹ ꝓpꝛijs dirigit̃. Si ve
lit iure dici dña. ſi regina in coꝛdis
domo et intimo regno magno ꝑn
cipari. Regnū ſiq̄dē dei intra nos
eſt vbi ſub dño ſuꝑmo deo regnat
ſpūs ꝑ deifoꝛmitatē decoꝛē indut⁹
Alioq̄n deponit̃ de ſede dignita/
tis ſue et diſꝑgit̃ ſupb⁹ mente coꝛ
dis ſui Quo ↄtra ſpūs cū aio ⁊ aia
bñ regulat⁹ et act⁹ exultat in deo
ſalutari ſuo. Colligit̃ hoc loco re/
ſultans imago et ſimilitudo beatiſ
ſime trinitatis ⁊ appꝛoꝑatoꝝ ſuoꝝ
Spūs architclin⁹ ⁊ iconom⁹ poten
tiā pr̄is ⁊ ꝑmeuitatē retinet. Poꝛ/
ro filij ſapientia relucet in vigoꝛe

animi perceptiuo. Motiuitas vero
ſancti ſpūs in animi vi motiua pñ/
taẽ. Et qm̃ i paucioꝛib⁹ via magis
patet ↄſtituam⁹ totã domũ micro/
coſmi ſeu minoꝛis mundi in coꝛde
p̄ſidẽtis in domo. Dicam⁹ animũ
et animã virũ et vxoꝛẽ. ſponſum et
ſponſã quoꝝ ſepe vox eſt eadẽ. Si
cut idẽ eſt nõ coꝛp⁹ ſed aĩa ⁊ alm⁹
Preficiẽ huic domui et vniuerſe fa
milie cogitationũ et affectionũ ſpi/
rit⁹ deifoꝛmis vice ſancti ſpũs fact⁹
idem cũ eo. Nã q̃ adheret deo vn⁹
ſpũs eſt. Et hec emphatica nõ eſſẽ/
tialis locutio qua fit vt abſtractũ
ponaẽ ꝓ ↄcreto. de⁹ ꝓ diuio. et ꝓ
ſpũali ſpũs vt fiat vehemẽtioꝛ exp̄ſ
ſio. Supeſt ſermo de triplici modo
ↄiugĳ myſtici qđ celebꝛaẽ cuꝫ aĩo
et aĩa iuxta triplex habitaculum in
triclinio dom⁹ coꝛdis. Diuerſificaẽ
nempe ↄditio anime ꝓ varietate
habitaculoꝝ coꝛdis. Unũ eſt infi/
mũ. aliud mediũ. tertiũ ſup̄mũ. Ani
ma tanq̃ꝫ ancilla eſt in infimo. Ani
ma quaſi ſocia et libera ⁊ cõpar re
ſidet in medio ꝫ aĩe in ſup̄mo loca/
te nõ dñaẽ. non iũgiẽ anim⁹ vir ipi
ſic habitãti tanq̃ꝫ ancille vel ↄpari
ſed vt dñe ſue cuſtos oꝛdinat⁹ ⁊ in
ſolaciũ dat⁹. Ego maria talis da/
ta ſũ in ſponſã virginali meo viro
iuſto Joſeph. Nõ vt me hũiliaret.
non vt parerẽ ex eo. ꝫ vt cuſtos et
teſtis et nutriti⁹ ſedul⁹ eſſet. Pepit
eliſabeth vxoꝛ libera. quanq̃ꝫ ſteri
lis ex viro zacharia tanq̃ꝫ i medio
cenaculo. Pepererũt ancille Jacob

p miniſteriũ bala et zelpha ꝓlem
in inferioꝛi cenaculo cũ liberarum
lye ⁊ rachel filĳs numẽatã. Loquẽs
introduciẽ aĩa in canticis cãticoꝝ.
dũ reſidet in ſupioꝛi cenaculo duꝫ
vult eſſe vẽbigena nõ ex virili ſemi
ne naturalis animi. ꝫ myſtico ſpira
mine ſoli⁹ ſpũſſancti q̃ eſt ſpũs ver
bi diui. Vox ei⁹ ẽ. Oſculeẽ me oſclo
oꝛis ſui. Et paulo poſt. Indica m̃
q̄ diligit aĩa mea. vbi paſcas vbi
cubes in meridie. nõ q̃rit infimũ. nõ
mediũ ꝫ ſup̄mũ in meridie eterni/
tatis cubiculũ vbi et cenaculuꝫ eſt
refectionis cibi q̃ nõ perit. loc⁹ pa
ſcue vbi nihil deerit. Erat aĩa mea
ſm̃ melioꝛẽ ſui poꝛtionẽ q̃ ab emi/
nentia mens diciẽ ↄcluſa in hoc ſu
pioꝛi cenaculo qñ fecẽ mihi magna
q̃ potẽs eſt. Cõplacet dñe de⁹ me⁹
rex vniuerſe creature tue. Cõplacꝫ
recoꝛdari et conferre in toto coꝛde
meo ſupꝛa. ſub. et in medio. qualia
quãta qꝫ fuerũt magna q̃ fecit mi/
hi magnificat⁹ vehemenẽ et glorio
ſe. Miſſus eſt angel⁹ tu⁹ gabꝛiel in
ciuitatẽ galilee. q̃ tranſmigratio. q̃
volubilis. q̃ rota p interp̄tationem
ſignificaẽ ꝓpter volubilem ad iuſſa
tua ꝓmptitudinẽ. Poꝛro nomẽ ci/
uitatis ab vnitate quaſi ciuiũ vni/
tas Nazareth aũt a floꝛitione nun
cupaẽ. Jure quidẽ qꝛ flos campi in
ipa nutrit⁹ eſt. Eram deſponſata
viro. vere ſic dicto a virib⁹ et virtu
te. vẽ nõiato Joſeph ab augmẽto.
vere de domo dauid a nobilitate
et manſuetudine. erat virgini mihi

nomē maria. Nō eram a viro cog
nita vel ↄgnoſcenda. Uotū obſta
bat. ſimul et ordo diuine ſapientie
ↄſtitut' ab eterno. Salutauit ingreſ
ſus angelus ad me ſolitariā. clauſo
litterali et ſpirituali cubiclo. Dixit
Aue gr̄a plena dn̄s tecū. Colloca
ueraꝫ ad hoſtiū cuiuſlibet cenaculi
prudentē, ꝑ hoſtiaria cognitionem
Hec vt audiuit angelicā ſalutatio
nē ſtetit et cogitabat ſecū et mecuꝫ
qualis eſſet illa ſalutatio. non erat
preceps ei' ↄſiliū. nō ſubit' ad quē/
libet ingredientē et blandientē ap/
plauſus. me turbatā ↄſolat' eſt an/
gelus. me nomine meo vocās. Ne
timeas inq̄t maria. inueniſti gr̄am
apud deū. Gr̄as deo ꝙ inueni. q̄a
inueni quē multū diu qꝫ queſiuerā.
ꝓmiſit me ↄcepturā pariturā qꝫ fi
liū Jh̄m nōie. q̄ eſſet magn' et fili/
us altiſſimi vocaret̄. Promiſit datu
rū illi dcū. ſedem Dauid pr̄is eius
ꝓmiſit qꝛ regnaret i domo Jacob
in eternū et regni eius nō eſſꝫ finis
Erat itaqꝫ regnū illud nō terrenū.
qd̄ vtiqꝫ. finit̄. ꝫ celeſte. Fallunt̄ er/
go iudei meſſyā expectātes. neſcio
quē tꝑaliter apud eos regnaturū
cū potentia pompa qꝫ ſeculari. cuꝫ
de pauꝑtate regnaturi meſſye. de
paſſione et abiectione ſua ꝓphecie
oēs ad tꝑa meſſye reſpicientes im
plete ſint. Queſiui modū ab angelo
docuit et exēplū elizabeth ↄgnate
ſteril̄ induxit. Cōſēſi dicēs. Ecce an
cilla dn̄i. fiat m̄ ſm̄ verbū tuū. Juxt
cū hūilitate nature magnanimita/
tē fidei et gr̄e. Cōcepi mox filiū al/
tiſſimi. Mulier a ſexu nō corruptōe
ſic dicta. virū mox circūdedi qꝛ to/
tū in v̄tute ꝑfectū. Predixerat hoc
Jēmias. Faciet nouū dn̄s ſuꝑ ter/
rā. mulier circūdabit virū. Fuit hec
ↄceptio mirabilis in infimo cenacu
lo aīe mee. imo ſub ea. i parte vege
tatiua nutritia et generatiua. Hāc
humilitatē ancille ſue reſpexit i car
ne mea de'. Nā matce feminea. q̄o
hūili'! Mirabat̄ olim ⁊ nūc letabit̄
⁊ letata cantabit deo ſalutari meo
oīs ecc̄ia ſcōꝝ. Tu ad liberādū ſuſ
ceptur' hominē nō horruiſti virgi
nis vteꝝ. Beata ꝓſus et dignati
ua ſuſceptio. vn̄ me mr̄eꝫ dei. mr̄eꝫ
gr̄e. mr̄eꝫ mīe. me beatā deniqꝫ di/
cēt oēs generatōes. vn̄ collauda
būt ꝙ extollēs q̄daꝫ mulier de tur
ba vocē dixit. Beat' venter qui te
portauit ⁊ vbera q̄ ſuxiſti. Sed nō
horruit plane. Cōceptio nēpe ꝓus
effecta eſt in ſuꝑiori cenaculo cor/
dis ꝑ virtutē gr̄e ſeminalis q̄ v̄gi/
nalē aīe mee porciunculaꝫ eleuauit
diuinit' vt eſſem mater verbi ꝑ di/
gnatiuā ſuſceptionē. ꝓus. in mente
q̄ꝫ in carne. Tūc tenebre ↄgnitōis
nr̄e moralis lucē nō tā ↄphendert
q̄ꝫ apꝓhēderūt. Nihil em̄ aliud ab
ipo. plene ↄprehēdit ipm in id ipm
Tūc dedit oīb' quotq̄t recepert̄
eū ꝑtātē filios dei fiēi his q̄ credūt
in nōie ei'. dum nos diuinitatis ſue
participes eē tribuit. Felix o Jo'bs
generis nr̄i lux et dec'. felix q̄ miſſ'
es a dō vt teſtimoniū ꝑhiberes de

lumine: et de his q̄ ad dexterā al/
taris incensi. q̄ orāte vniuerso ꝑplo
q̄ ꝑ gabrielē. que cū ꝓphetatiōe fu
turi meriti. que cū similitudine ad he/
lyā repromissa sunt fuit celebrata.
Grata mihi erit recordatio tpis il
li⁹ qñ de nazareth licentia recepta
a virginali sponso. a iusto Joseph
abij in montana cū festinatiōe. In/
traui i domū zacharie salutaui eli
sabeth. exclamauit salutata. Et vñ
hoc mihi vt veniat mater dñi mei
ad me? Causā addidit cognitiōnis
exultatiōez infātis in vtero. Subie
cit. beata q̄ credidisti. qm̄ pficient
ea q̄ dicta sūt tibi a dño Magnifici
nēpe ꝓprietas est ↄsūmare qđ ince
pit. et certe dei ꝑfecta sūt opa. Sub
didi protin⁹. ip̄m orō ꝓprio qđ diu
mēte ꝑus tractauerā canticū nouū
in iubilo. Magnificat aia mea dñz.
Et exulta. spūs me⁹ in deo sa. meo.
Mouebat spūssanct⁹. spūs bñdicti
fruct⁹ ventris mei totū cor meū. vt
in aia et in spū cū exultatiōe magni
ficaret dñm. Dederat iā cognoscē
posteriorē decursū ꝑ oēs generatio
nes seculoꝝ. quātū iudicauit talis
fili⁹ illustrare talē matrē ꝓ bñplaci
to volūtatis sue. Hinc ista ꝑnunci
atio ꝓphetica. Ecce em̄ ex hoc bea
tā me dicēt oēs generatiōes. Jun/
gunt alie postmodū in heracordo
psalterij de mia dei. in ꝓgenie ⁊ ꝓ
genies cū reliquis. Atuēo delectat
plurimū ↄferre in corde meo super
istis nōib⁹ dñm ⁊ đo salutari meo
Estimauerūt pscrutatores seculi ꝙ
ꝓpter relationē actualē ad creatu/
ras de⁹ ab eterno dict⁹ fuerat dñs
Sz si vniuersa creatura ↄueniret i
vnū. posset exp̄mere vocē supplicez
p̄ris mei dauid. Conserua me dñe
dixi dño. de⁹ me⁹ es tu qm̄ bonoꝝ
meoꝝ nō eges. De⁹ itaqꝫ sicut fuit
ab eterno sine creaturis de⁹ Ita di
ci p̄t fuisse dñs nō ꝑ actualē sed ꝑ
aptitudinalē creaturaꝝ possibiliuz
ad se relationē. De⁹ em̄ plenissimo
et liberrimo iure dñat sue creature
siue sit siue nō sit Pōt em̄ si vult edu
cē in esse nō existētes. et rursus eas
in nihilū redigē q̄ iā existūt. cui nul
la p̄t creatura dicē. Cur ita facis?
Qualis estz hec in dño maiestas. i.
magnitudis stat⁹ si ad sui magnitu
dinē de⁹ creaturis existentib⁹ indi/
geret? Vidit aia mea i arce posita.
dom⁹ cordis mei. magnificū nimis
et immensū dominiū dñi dei. Cecī/
nit idcirco ꝑ iubilū Magnificat aia
mea dñm. Excitauerā ꝑ psalmiste
vocē crebri⁹ eā. Bñdic aia mea do
minū. et oia q̄ intra me sūt nōi sc̄o
ei⁹. qz sanctū nomē ei⁹. Cōsiderabā
qz nihil accreuerat sibi. ꝫ creaturi.
ex eaꝝ ꝓductiōe Nulla est apud eū
trāsmutatio neqꝫ vicissitudinis obū
bratio. Sp ē q̄ est. sp q̄ potēs est.
Et hoc est ꝑmū sanctū nomē eius.
Qui ē inq̄t misit me ad vos. Addi
dit spūs me⁹. Exultare poterat ꝓ
omi laude. satis est deū nōiare deū
qm̄ mai⁹ eo cogitari non p̄t. Addi
dit ad exp̄ssionē vsitatissimo more
toti⁹ scꝑture maxime psalmoꝝ. In
deo salutari meo. Prolixus nimis
esset sermo si mysteriū ↄtētū in ver

bis iſtis dño deo ſalutari meo. q̄re
ret exp̄mere Myſteriū ſiq̄dez beatiſ
ſime trinitatis cū approp̄atis pſo/
nap̄ ɔtinet̃ his terminis. dñs deus
ſalutaris me⁹ ſimul et habitudo cre
ature intellectualis ad ip̄az trinita
tē. Capax em̄ ei⁹ eſt ſola. et p beati/
tudinē pticeps ip̄i⁹. i. pfecte capax
eſſe p̄t. Spectat dñs ad potentiaz
adiutiuā actu vel aptitudine. Spe
ctat de⁹ ad ſapientiā ꝓuiſiuā. Spe
ctat ſalutaris et me⁹ ad bonitatez
reductiuā. Comparat̃ oīs creatura
quātūcūq̄ꝫ tenuis entitatis ad iſta
tria vñ ſortit̃ vnitatē veritatē ⁊ bo
nitatē aliquā. ſuo modo p analogi
am ad p̄mū ens. vnū. verū. bonum
Sortit̃. modū. ſpēz et ordinē. Sor
tit̃ deniq̄ꝫ menſurā numez̄ et pon/
d⁹. Reddant̃ ſingula ſingulis. Por
ro creatura intellectualis longe al/
tiori et diuiniori ꝓximiori q̄ꝫ digni
tate potentiā ſapiaz et beniuolētiā
diuinas imitat̃. Dicebat̃ nūc ratio
q̄z triū iſtoꝝ capax eſt. Et q̄uo ca/
pax? Certe p memoriā. ɔgnitionez
et amorē. Deniq̄ꝫ p influentiā gra/
tuitā pfecte capax. hoc ē particeps
eſſe p̄t. Nulla ſiq̄dez alia creatura
ɔpat̃ ad deū ſicut ad obiectū cog
noſcibile. amabile et memorabile p̄
ter intellectualē Sola igit̃ ſcit ⁊ p̄t
ſi vult magnificaꝛ creatorē omniū
vt dñm ſuū. vt deū ſuū. vt ſalutare
ſuū. et ita ſuū vt ſemel habitum ⁊
poſſeſſū nunq̄ꝫ pdē poſſit inuita.
Fuit in me ſpecialis rō cur appella/
ret̃ ſalutaris me⁹ qđ eſt Jħs me⁹.
x̄pē maternalē p̄rogatiuā. ſm quā
voluit etiā dici fili⁹ me⁹ imo ⁊ ſubdi
t⁹ eſſe me⁹. O de⁹ altiſſime q̄s q̄lis
quāta maieſtas quāte humilitati?
Sz minuit admirationez dū venit
ad pccores ſeru⁹ eſſe. opprobriū ho
minū et abiectio pleb̄ vſq̄ꝫ ad mor
tē crucis. Dat̃ hic documētū q̄tin⁹
ad hec nōia. dñs deus me⁹. aīa vel
ſpūs ſp aſſurgat in timorē ſanctuz
x̄pē maieſtatis dominiū. In hono
rē piū x̄pē ſapie dec⁹ eximiū q̄ ſua
dignitate trahit et allicit. Deniq̄ꝫ i
amorē ſincerū x̄pē poſſeſſionis bn̄
ficiū. Etem̄ pl⁹ amam⁹ q̄ nr̄a ſunt.
Nomē x̄o ſalutaris et ſalutis ɔple
ctit̃ hec tria. q̄z replet indigentiam
iraſcibilis q̄ tēdit in arduū. rōnalis
q̄ tendit in honeſtū pulcrū et verū.
necnō ɔcupiſcibilis q̄ ſe iūgit ⁊ in/
timat ad bonū ɔſūmatiuū et vniti
uū. vmbris delictis quo fit vt tur/
piora iudicet et horreat recta rō q̄
magis eā ab honeſtatis nobilita/
te et libertatis ſede deijciūt ſic luxu
ria et gula. Pulcerrima ꝓinde x̄gi
nitas nūcupat̃. Trahit̃ hec altiſſi/
ma et ꝓſus iugit̃ rumināda ɔſide
ratio ex ip̄is nature ꝓprietatibus.
Natura q̄ppe filia dei p̄rez imitat̃.
Cōcluſerūt ph̄i cultores ſui q̄ non
p̄t inueniri niſi triplex rō boni. vtil
ſcꝫ delectabilis ⁊ honeſti Rurſum
triplex hec rō tō nō repit̃ i aliȷ̄s q̄ꝫ
intellectualib⁹ creaturl. et hoc aduē
terūt pauci nimis. Creature inaīa/
te tendūt in ſolū ɔueniēs eis et vti
le abſq̄ꝫ delectabili. ſ. ad loca ſua ꝑ

ↄſeruatione vel ad actiones ꝑ ſui
multiplicatõe ne ſpẽs deficiat. Cre
ature ſenſitiue tendũt vltra bonuꝫ
ſuũ vtile ad delectabile ſed nõ ad
honeſtũ. Creature intellectuales tẽ
dũt ſub hac rõe triplici ad obiecta
ſua maxie ad honeſtũ. Vez ſi q̃dez
ſi recte ſũt. aut ſolũ apparẽs ſi ꝑuer
ſe. Eſt eñ ſingularis et eminẽs ꝓpri
etas aie rõnalis vt appetentiſſima
ſit honeſtatis. Sũt in aialib⁹ et aui
b⁹ q̃buſdã q̃daꝫ ſimulacra ↄcupiti
honoris. qꝛ pugnãt vt vincãt. ꝫ ra
dix eſt nõ honeſtũ bonũ ꝫ vtile. vt
ꝑ nidis. vel delicioſũ ꝑ cibis et ꝓ/
lificatõe. Siĺr et brutalib⁹ hõib⁹ q̃
ↄꝑati ſũt iumentis inſipiẽtib⁹ q̃b⁹
nõ eſt intellect⁹. Nõne magnificus.
nõne potẽs dñs. ſic magnificãs et
extollens aiaꝫ et ſpm̃ rõnalẽ. ſic ꝑ
hoc triplex bonũ replẽs. ſi nõ ĩple
uerit om̃e in bonis deſideriũ ſcꝫ q̃
repletio beatitudinis eſt cõſũmate
fũdamẽtũ. Magnificate igiť mecũ
dñm o filij hoim et exaltem⁹ nomẽ
ei⁹ in id ipm. Canãt oẽs et dicant
ſinguli mecũ. Magnificat aia mea
dñm. Itaqꝫ bonũ eſt ↄfiteri dño ⁊
pſallẽ nõi tuo altiſſime In decacor
do pſalterio cũ cantico in cithara.
Omĩpotẽs pr̃ tu⁹ o ſpũalis aia q̃
poſſidet fecit et creauit te noluit te
derelinquẽ ſine muſica delectatiõe.
Voluit in ꝓmis te in cãticis exerce
ri. Nutriũt hec amorẽ ſanctũ. qꝛ ſpi
ritũ exhilarãt. delectãt mentẽ et le/
tificãt. oblectãt aiaꝫ. Totũ ꝓinde
cordis tricliniũ. gaudio replent in

voce exultatõis et ſaluti. Cõpletur
ille decacordi pſalterij dauid pr̃is
mei finis in vnũ. Ois ſpũs laudet
dñm. Spũs vt diximꝰ eſt architri/
clin⁹ cordis. ꝑnceps cordis Icono
mus dom⁹ ſue vocať ex nature ſue
ꝓprietate liberꝝ arbitriũ aut ſpũs
liber arbitrio. Cõſurgit ptãs ei⁹.
ex aio et aia. viro et vxore. modis
expoſitis. Nõ eñ eſſet ſpũs liber ſi
ſola ſibi ptãs eſſꝫ ꝑceptiua. nõ etiã
motiua. Neqꝫ ſi ptãteꝫ habẽt mo/
uẽdi ſe nõ etiã ↄgnoſcẽdi ſe. ſpũs li
bertate pollẽt. Et qm̃ ptãs vtraqꝫ
ſibi ↄuenit facultas a facilitate dꝛ
illa ptãs. Sic eñ duo ſimul ↄueniẽ
tes ad tractũ nauis facultatẽ ſorti
unť. quã nõ hꝫ quiſqꝫ ꝑ ſe ſumpt⁹.
Sic ad ſcribendũ ↄcurrũt ocul⁹ vi
ſione ſua dirigẽs. et man⁹ digitorũ
motu ſcribẽs. alioq̃n nõ eſſet facul
tas. hoc eſt facilitas in formatõne
lraꝝ Hoc plane cognito memoriť
qꝫ retento fiat adaptatio finalis.
q̃uo ↄcordat pſalteriũ cũ cãtico et
cithara. Dicat igiť ipẽ ſpũs. Exur
ge glĩa mea. exurge pſalteriũ et ci/
thara. Sonet pſalteriũ ab alto. fi/
diculas hꝫ ex auro vel auricalco.
Dat ſpũs deiformis aio et aie dũ
reſidẽt in excelſo cordis habitaclo
tanq̃ꝫ in arce ſyon q̃ eſt apex men/
tis. Dat inq̃ꝫ pſalteriũ. dat idẽ ſpi
rit⁹ aio et aie dũ manent in infimo
tabernaculo citharaꝫ. q̃ ex imo ſo/
nat. q̃ ex corio deſiccato et tenſo cũ
cordulis neruoꝝ tortis cõtexta eſt
i ſignũ mortificate carnis. Subinde

canticum ↄmemoratū inter pſalte
riū et citharaȝ dat ſpūs aīo et aīe.
ſponſo et ſponſe. dū mediū locum
myſtici cordis tenēt. In ꝑmo ſola
eternitas. In ſcdo euiternitas. In
tertio materialitas inſpicit. Veni/
et etas qn̄ ꝑtrāſibūt plurimi ꝛ mul
tiplex erit ſcia. qn̄ ſapia abſcōdita
in myſterio copioſi⁹ eluceſcet. Mul
ta em̄ habeo ſup iſtis dicere q̄ mō
portare nō p̄t vnuſqͥſqꝫ. Exurgat
cū diluculo ſpūs exhilarat⁹ ex pſal
terio decacordo cū cātico in citha
ra. Exurgat in gloria ſua. exurgat
diluculo. dū aurora lucis p grām
rutilat. dum hyems infidelitatis
trāſijt. imber carnalis ſenſus abijt
et receſſit trahēs deorſū. lumēqꝫ cō
glutinās flores ſanctoꝝ deſiderio
rū pulcerrimi et vernātes apparue
rūt in terra q̄ ꝑus mortis et aliena
facta eſt vite et nr̄a. Tps putatio
nis palmitū min⁹ vtilium aduenit.
Vox turturis caſti gemit⁹ ſuauis
qꝫ planct⁹ audita eſt in terra nr̄a q̄
a vicijs dēlicta deſerta eſt. ꝫ virtuti
b⁹ ſpecioſa pingueſcens et vberri/
ma fic⁹. q̄ ſicut vitis et oliua noluit
deſerere dulcedinē ſui fruct⁹ vt re/
gnaret int̄ ſterilia ligna ſeculi. ꝓtu
lit groſſos ſuos. vinee florentes ſb̄
vnica vite q̄ eſt eterna ſapia. et ſub
agricola pr̄e odorē dederūt. bonis
in vitam. ꝫ malis eſt odor mortis.
Quid ſupeſt niſi vt vox ſpūs dei/
formis imaginē hn̄s dilecti nūc au
diat̄ et dicat ad aīaȝ quocūqꝫ fue/
rit habitaculo collocata. Surge ꝓ
pera amica mea immaculata mea.
et veni colūba mea! Columba ꝓut
manet in inferiori. Immaculata ꝓ/
ut tenet ſupi⁹. Amica ꝓut reſidet ī
medio. Audiat̄ ſequēs exhortatio
Oñde m̄ faciē tuā. Sonet vox tua ī
aurib⁹ meis. Vox em̄ tua dulcis ꝛ
facies tua decora. Quidni reſpon
deat amica delicijs plena! Dilect⁹
me⁹ mihi ſuauis ē pulcer ꝛ decor⁹.
et ego illi. qꝛ delicie ſue eſſe cū filijs
hoim. Nā ſi delectabit̄ de⁹ in opib⁹
ſuis. quāto putād⁹ eſt ampli⁹ dele/
ctari ī hūana natura quā poſſidet
in filiā et heredē gratiſſimā quā fe
cit in imagine pulcerrimā. quā cre/
auit in facultate liberi arbitrij ſub
ſe potētiſſimā. Siqͥdez ex ipo crea
ta eſt in eſſentia immortalis p ipm
facta ſeu formata eſt vigore ꝑcepti
ue intellectualis. in ipo poſſeſſa eſt
in vi affectiua ſeu dilectiua. dū ad
ſuū principiū redit circularit̄ ꝑfecti
bilis. Laudauit ī pſalterio aīa mea
dn̄m ſub duplici cordula. Prima in
exultatōe ſpūs In deo ſalutaꝛi meo
Rapta q̄ppe ſū in cordis arcē. etiā
in ſpū. imo et extra ſpm̄. Exemplo
regine Saba que ad aſpectū ſapie
ſalomonis in ordinatis opib⁹ ſuis
nō habebat vltra ſpm̄. Et certe pl⁹
qꝫ ſalomon hic Pſallit hinc ꝓpheta
Dauid pr̄ me⁹. Quā magnificata
ſūt opa tua dn̄e. Oīa in ſapia feci/
ſti. Impleta eſt t̄ra poſſ. t. imo ele/
uata ē magnificētia tua ſup celos
et terrā. Hic eſt in cui⁹ ſalutari defi
cit aīa mea dn̄e de⁹ me⁹. Oculi mei

defecerũt in ſalutare tuũ Mirabilis
pꝛiſus ſ felix hec defectio. Lauda-
uit in cithara aĩa mea dñm. magni
ficãs eũ. qꝛ reſpexit hũilitatẽ ancil
le ſue moꝛtalitatẽ i me ſuſcipiẽs na
ture. Laudauit in cantico aĩa mea
dñm p vniuẽſos modulos q̃ ſequũ
tur in hexacoꝛdo. Gr̃a cũ eliſabeth
q̃ dei ſaturitas interp̃tat. ſic et za-
charias dei memoꝛia. Hec de filia
b⁹ Aaron i lege ꝓphetꝫ. et pſalmis
eruditiſſima vetus mulier et noua
mr̃. Sꝫ in antiq̃s eſt ſapia maxime
dũ part⁹ Johis. i. boni opis i quo
gr̃a comitatur. Laudauit hec eliſa
beth dñm exclamãs voce magna i
cãtico oꝛis. Senſerat eñ ex Johis
p̃ gaudio et exultatõe dñi p̃ñtiã in
me cãticũ incepit a me. Bñdicta tu
in mu. et bñd̃. fru. vẽ. tui Et vñ hoc
mihi vt veniat mr̃ dñi mei ad me?
Erat zacharias ſapiẽtiſſim⁹ qꝛ ſa-
cerdos dei altiſſimi. pdiderat ꝓ ſi-
gno vſũ vocis. quem nata vox cla
mãtis dei poſtmodũ mox vt nomẽ
ſcp̃ſit reſtituit. Cõtuleram⁹ plĩma
ſpacio menſiũ triũ. eliſabeth ⁊ ego
v̾bis. illi nutib⁹ et ſignis Pro tin⁹ vt
ſolutũ eſt vinculũ lingue ei⁹. collau
dauit dñm diluculo naſcẽtis auro
re p gr̃aꝫ roꝛiflue. Canticũ ei⁹ fuit
ſub triplici tetracoꝛdo et perſonuit
ter nomẽ ſalutꝫ. Et q̃d ſal⁹ niſi Jh̄s.
Et q̃d ſal⁹. niſi virt⁹ replẽs totã in-
digentiã ſui paſſi? Quid hec ſaluta
ris repletio in hõib⁹ niſi btificatõ?
Quid hec beatificatio niſi bñdicta
viſitatio? De qua Job Et viſitatõ
tua cuſtodiuit ſpm̃ meũ. Bñdictus
igit̃ dñs de⁹ qꝛ viſi. ⁊ fe. r. pl. ſu. Et
exaltauit coꝛnu ſalutꝫ. noƀ. Sꝫ vbi
exaltauit coꝛnu ſalutꝫ. hoc eſt poten
tiã ſalutarẽ? Subdit In domo da-
uid pueri ſui. Poſſẽ p ſingulos mo
dulos dcoꝛdare triplex hoc tetra-
coꝛdũ zacharie in. xij. v̾ſiculis cum
meo pſalterio decacoꝛdo. Dixit ſa
lutẽ a dño factã i domo dauid pue
ri ſui. Sic locut⁹ ẽ p os ſcõꝝ ꝛc. Cõ
ſonat vltimis pſalterij mei v̾ſiculis
Suſcepit iſrael pu. ſu. Sic lo. eſt ad
pa. nr̃os. Dixit ſalutem ex inimicis
futurã et plebẽ hũilẽ deo ſeruiturã
In ſãctitate et iuſtitia coꝛã ip̃o To
tã hanc ſniaꝫ meum pſonuit hexa-
coꝛdũ. Colloquẽs et alloquẽs pue
rũ cũ q̃ iã erat man⁹ dñi. Preibis
inq̃t an̄ faciẽ dñi. ad dandã ſciaꝫ.
nõ q̃lẽcũqꝫ. ſ ſalutis. ecce tertio iaꝫ
dicta ſal⁹. Inde ẽ ꝙ reuelauit ange
lus cariſſimo v̾ginali et iuſto viro
meo Joſeph de bñdicto Jh̄u ſãcto
meo. vocabis nomẽ ei⁹ Jh̄m Cau
ſã addidit. Jp̃e eñ ſaluũ faciet po
pulũ ſuũ a pc̃cis eoꝝ Pretereundũ
nunq̃d ẽ cãticũ angeloꝝ? Jmo ma
gis eo omemoꝛãdũ. q̃ ſubito facta
ẽ cũ angelo multitudo militie cele-
ſtis q̃i choꝛũ ducens. Premiſit hic
chor⁹ caſtroꝝ pſalteriũ inchoãs a
ſũmo. Glia in excelſis deo. Junxit
citharã cũ pſalterio. Et in ter. pax
ho. bo. volũtatꝫ. Vox ip̃oꝝ laudã-
tiũ deũ nõne cãticũ ẽ? Nõne lit̃r eſt
cãticũ in ip̃a tã multiplici et ſedula
paſtoꝝ laude? Reuẽſi ſũt gloꝛificã
tes et laudãtes deũ. Silem⁹ paſto
rales ad lr̃am fiſtulas tympanũ et

choꝝ.cordas et organū tibias et
cimbala. Plus anagogia nos dele
ctat nec incōmemorat⁹ abibis O
ſymeon.iuſte.pie.lōganimis.timo/
rate. Tu veniēs i ſpū i tēplū dū in/
ducēm⁹ ego et pr̄ ei⁹ pueꝝ iħm cū
oblatōnib⁹ hoſtiaꝝ.cū redēptione
q̄nq; ſycloꝝ. Tu pueꝝ i vlnas ſuſ
cipiēs.⁊ grās agēs cecinisti Nunc
dimit.ſer.t.d.ſ.v.t.in pa.qꝛ vide.⁊c̄
Sufficē potuerat ꝓ ſūma laudis ⁊
glie vbū h̄ ſatis vnicū exp̄ſſiſti Lu
mē ad reuelatōez gentiū. Cōtuliſti
mecū de ſuſceptōe iſrael pueri ſui.
vocās ipm̄ ſalutare. gloriā plebis
ſue iſrael. Exhilareſce nūc rex ⁊ pr̄
me⁹ dauid pſaltes dn̄i. Cōpleri ſen
tis et intelligis.exhortatiōes tuas
totiēs i pſalmis poſitas iteꝝ iterū
ꝗ̄repetitas. Cātate dn̄o cant.no.
Exurge gl̄a mea exūge pſal.⁊ cith̄
exurgā dilucl̄o. Hꝫ aliq̄d diluculū
iſtud myſterij.etiā intellectū l̄ralit̄.
Dixit Dauid alio loco me ſignifi/
cās Sāctificauit tabnaculū ſuū al
tiſſim⁹. Adiuuabit eā de⁹ mane dilu
culo Dedit ⁊ titulū pſalmo illi cui⁹
initiū fuit vbū i cruce filij mei De⁹
de⁹ me⁹ vt q̄d me dereliquiſti. Dedit
inq̄ꝫ titulū ꝓ ſuſceptōe matutina.
Petit in cātic.ſpōſa.ſponſū. Mane
ſurgam⁹ ad vineas qn̄ .ſ. aſpiret di
es etnitatl.et inclinēt̄ vmbre mortl.
h⁹Rurſus int̄ tot opa dei fc̄a ꝯme
moratio ſpālis ē ꝑ ꝓphetā diluculi
Tu fabricat⁹ es inq̄t aurorā ⁊ ſolē
Et ſane.q̄d aurora pulcri⁹.q̄d iocū
di⁹.q̄d ſalubri⁹! Ad hōies venit in
ſuſceptiōe matutina ros lucl.ros re
frigerās.ros fecūdās Rorat d̄ſuꝑ
iuxta votū ꝓphete. Rorate celi de/
ſuꝑ Inde dn̄s ait. Ego ros ⁊ iſrael
q̄i liliū germinabit. hoc rore ꝑfuſa
ꝯcepi ſacietatis fructū. h̄ rore mēs
impleta inſtar teſte oui rore pleni
trahit̄ a radijs ſolis in excelſū. Ci/
tharisāt i aurore diluculo. pſallunt
iubilant alacrit̄ volucres ſpūales.
Sūt exultatōes dei in gutture eoꝝ
q̄b⁹ excitat⁹ oīs ſpūs exurgit dilu
culo laudare dn̄m. Cauſat hec oīa
ſol oriēs nōdū viſus. Sol i q̄ poſu
it dn̄s tabnaculū ſuū qꝛ nihil i reb⁹
ſēſu ꝑceptibilib⁹ efficaci⁹ manudu
cit ad deū et inſenſibili ꝯpat̄. Sunt
iſta i ſole.lux.vigor.fulgor.feruor.
ſub ſyllab̄ explicata ſeptē. Lux emi
nent̄ ꝯtinet hec tria q̄ ſunt ꝓprieta/
tes ei⁹.vigor.fulgor.feruor Vigor
(q̄i fecund⁹ plena luce) ꝯtinet emi
nent̄ fulgorē. Vigor ⁊ fulgor cōti/
nēt eminent̄ feruorez et ibi ſtat⁹ cū
circulo q̄dam. Fulgor et feruor re/
deūt ad vigorē eſſētiali luce plenū
ſeu fecūdū velut ad parētē. Cōfor
mit̄ in d̄inis.eſſētia d̄ina cōis trib⁹
ꝑſonis.ꝯtinet eminēt̄ ipas cū oīm
b⁹ ꝑfcōib⁹ ſimplicit̄.nō tn̄ formalit̄
etiā ſm̄ ponētes i d̄inis formales
ꝑfectōes. Pr̄ fontalis ē plenitudo
d̄ine eſſētie potēs generare filiū.ſic
vigor lucis fulgorē ſuū. Pr̄ et fili⁹
ſūt ſufficiēs ꝑncipiū ſpūſſācti. ſicut
vigor et fulgor ſūt ꝑncipiū feruorl.
et ibi ſtat⁹ qꝛ fili⁹ ꝑ acceptā vim ſpi
ratiuā reddit ſe et ſpm̄ſanctū patri
Trāſeam⁹ ad imaginē ſpūs hūani
dicam⁹ ipm̄ eſſe lucē ſic vere eſt lux

Et eo pfectioꝛ quo meminit. intelligit. et diligit. ſe qꝫ ſup ſe reflectit. q̄a ſe ꝑcipit. qꝛ ſe mouet dū ꝑcipit. et ꝑcipit dū ſe mouet circūinceſſione mirabili. Eſſētia ſpūs ꝯtinet eminēter vigorē memoꝛie fecūde. ⁊ h̄ ꝯtinet eminenter fulgoꝛē intelligentie. Duo āt hec vigoꝛ memoꝛie et fulgoꝛ intelligētie ꝯtinent euidentᷣ feruoꝛē amicicie. et hic eſt ſtat⁹. qꝛ reflexio fit ad fōtale ꝓncipiū dūmō redit finis ad ꝓncipiū p mediū. qꝛ ſi linee tres recte ſūt q̄libet de puncto ad pūctum ẜm originē reſultat triangul⁹ intelligibilᷣ. Sꝫ qꝛ finis redit ad ſuū ꝓncipiū p mediū. nccē ē intelligi ſperā aut circulū. Qui pōt puro viuaci et irreuerberato ſpūs oculo ꝯſiderare q̄ dixim⁹ de architriclino vel iconomo coꝛdis nr̄i poterit i ſe et p ſe tanq̄ꝫ i ſpeculo et p ſpeculū ꝯgnoſcē ſe in ſe. Et p ſe poterit ꝯn̄ter rapi a ſe et ſup ſe ad ſapiētiā dīnaꝫ q̄ p ignoꝛātiā ꝯgnita eſt ẜm vnionē ſup mētē. Ꝙ ſi deficᷣ in multis fidelib⁹ hec ſapia. ſola fides ſpes et caritas ſufficiūt in grē eſſētia radicate. et i ea ꝟtualiᷣ. imo ſupeminentᷣ repoſite etſi nō foꝛmaliᷣ. Opꝫtet eñ i oñib⁹ ſic fieri vt oia participēt vno et ad vnū ꝯgregētᷣ ẜm varios oꝛdines vſqꝫ ad monadē dīne eſſētie q̄ fontaliᷣ eſt in pr̄e. Sic potētie aīe ad ei⁹ eſſentiā. Sic habit⁹ oēs ꝟtutū. donoꝝ ⁊ btitudinū ad vnā grāꝫ referūtᷣ. Deniqꝫ ſi ꝯtētio de tot diſtinctionib⁹ ẜm foꝛmas metaphiſicales ſit rōnalis et quātū rōnalis ſeu min⁹ nccia. magis ex hoc ptꝫ ſi diſtinctio p relatōnes in dīnis ſit maxia q̄lis p abſoluta fingetᷣ. Colligitᷣ altēa ſilitudo. lucis ſolis ad lucē ſpūs. Lux ſe diffūdit p mediū nō impeditū ẜm totā ſperā ſue actiuitatꝭ. Manet tñ i ſe iugiter ſuus vigoꝛ fulgoꝛ et feruoꝛ. Diuin⁹ ſpūs ſtabilis ſp in ſe diffūdit ſe p oēs creaturas q̄i cētꝝ oim p illapſū ẜm eſſentiā pn̄tiā et potētiā. Nihilomin⁹ ambit et pꝛeambit creaturas vniuerſas q̄i circūferentia. Rurſus ad rem nr̄aꝫ ſpūs hōis tot⁹ ē in coꝛde carnali ſicᷣ centrū ei⁹ influens et radiās ad totā circūferētiā coꝛdis. Spūs ꝟo nō inde minus ē ambiēs et ꝑambiēs totū coꝛ q̄i circūferētia ei⁹. Qui fixo poſſet hāc et aq̄lino ꝟitatē oculo ſpūs intueri. ꝓfecto faciliꝰ ad oia q̄ dicta ſūt de deo et de ſpū nr̄o ꝓſpectus ſu⁹ eſſꝫ. Sꝫ reuerbēatᷣ ꝓpᷣ ꝯiūctionē ad ꝯtinuū et fātaſmata et ad h̄ et nūc donec puritate mētis poſſit ſpūs ad vnitatē ſe colligē et collect⁹ ſtare. Sꝫ o dn̄e de⁹ q̄s habitat i tabernaculo tuo. Quā hoc paucorū q̄ꝫ hoc pauciſſimoꝝ qđ ſequitᷣ. Aut q̄s req̄eſcet in mōte ſcō tuo. O req̄es. o in pace. o in id ipm. Hec ē pax et vnitas. In qua petit dimitti ſymeon in cantico. Venit ad hoc oꝛiens ex alto dirigē pedes nr̄os i viā pacis vt cecinit zacharias. Eō ſonat angelicū melos. dās in terra pacē hōib⁹ bone volūtatis. Dedi ſilᷣr tangēs in vltimo pſalteriū meū Suſcepit iſrael pu. ſu. Quid eñ. ſuſceptio niſi ſurſū acceptio ẜm nomē

ſuū Et q̄d a deo ſurſū acceptio niſi
ad ſe ſpūalis attractio ſicut vis ma
gnetis trahit ad ſe ferrū. et vniuer
ſalit̄ ois finis finibile ſuū. Om̄e ap
petibile appetitū ꝓpriū. Hinc phūce
enūciauit nō poetice q̄ dic̄ Trahit
ſua quēq; voluptas. Hoc in te ſa
ctū ē o glorioſe teſtis ſtephane qn̄
ↄplēdo om̄e deſideriū tuū hoc vnū
petiſti. Dn̄e Jhu ſuſcipe ſpm̄ meū.
Hoc tuū inſtar oloris cāticū. para
ta morte ſuauiſſimo gutture ꝓtuli
ſti. Magnificat aia mea dn̄z. Quia
fecit mihi magna q̄ potēs eſt. qn̄ q̄
creauit me redēeuit et ſe vniuit i ta
bernaculo meo. qn̄ noua facta ſūt
oia in celo et in terra. Quō noua?
Eo nimiꝝ qꝛ eternitati ſūt ↄiuncta
Vidit hoc p̄s. ſepi⁹ incitās ad can
ticoꝝ nouitatē. Cātate dn̄o canti
cū nouū qꝛ mirabilia fecit. Nunq̄d
non oim̄ nouitatū ſupeminēs noui
tas q̄ mutauit ſigna. innouauit mi
rabilia qn̄ v̄bū immenſū abbreuia
tū eſt. qn̄ diuina maieſtas ita eſt in
clinata vt accipet ſerui formā. qua
tin⁹ exaltaret̄ forma ſerui ad diui
nā. Subdit mirabilē nouitatis rō
nē dicēs Saluauit ſibi dextēa ei⁹. ꝛ
hoc hūiles ad eternitatē exaltādo
Dextera quippe ꝑtinet ad eternita
tē. Hinc eſt illud ſpōſe. Dextēa ili⁹
amplexabit̄ me. Et pſaltes. Tenui
ſti manū dexterā meā et cū gloria
ſuſcepiſti me. qꝛ dextera tua exalta
uit me. Saluationē hāc ſeu ſalutē
opat⁹ eſt in me q̄ fecit mihi magna
q̄ ſū terra illa de qua veritas orta
eſt. Etem̄ dn̄s dedit benignitatē et
terra nr̄a dedit fructū ſuū bn̄dictū

dū germinauit ſaluatorē. Itaq; nō
iā mādauit tm̄mō ſalutes Jacob. ſꝫ
opat̄ ſalutē i medio terre. Dicit vni
cuiq;. Sal⁹ tua ego ſū qm̄ nō eſt in
alio ſal⁹. Neq; em̄ datū ē ſub celo
aliud nomē in q̄ oporteat nos ſal
uos fieri. Tu ꝓptēa o gabriel dum
miſſus es a deo legat⁹ ad ea q̄ ſa
lutis hui⁹ ꝛ pacis erāt a ſalutatōe
cepiſti Aue gr̄a plena dn̄s tecū bn̄
dicta tu in mu. Addidit Eliſabeth
ↄgnata mea. Et bn̄dict⁹ fruct⁹ ven
tris tui. Suppletū ē p te gabriel no
mē ꝓpriū. dū cogitāti mihi q̄lis eſ
ſet iſta ſalutatio. Subintuliſti. Ne
timeas maria. inueniſti em̄ gratiā
apud deū. Termiat aliq̄ꝝ deuotō
Jhs amē. Sal⁹ ſua abſq; mene ſeu
defectu v̄e fiat. hoc ē q̄re. q̄lit̄ ꝛ vn̄
beatā me dicēt oēs genēatōes. qꝛ
btitudinē ſalutarē fec̄ p me. faciēs
mihi magna q̄ potēs ē ꝛ ſanctū no
mē ei⁹. q̄d dū bn̄ viuim⁹ ſāctificat̄ i
nob. Sāctificauit ꝛ i me tabernacu
lū ſuū altiſſim⁹. qꝛ ſanctū nomē ei⁹.
Hoc q̄ꝫ q̄d natū ē i me ſcīn. vōbit̄
fili⁹ d̄i ihs magn⁹ p āgelū et ſāct⁹
ſcōꝝ p Dan̄. Fidel̄ dn̄s i oib⁹ v̄ħs
ſuis. qꝛ oia opa ei⁹ i fide. et ſanct⁹ i
oib⁹ opib⁹ ſuis. Sanct⁹ ſcs ſcs. do.
de⁹ ſab. Ple. ſ. ce. ꝛ. tē. gl̄. t. Taliter
ↄſuo mēorit̄ oia q̄ ſalutifēa ſūt ↄfe
rēs i corde meo. Meditās ſū aſſidue
ꝛ admirādo deficiēs. q̄nta ſit et q̄l
hec ſalutatio. Ecce ei ex h̄ bea. me
di. om̄es gene. ¶ Cōcinet olim mi
hi ois ecc̄ia ſāctoꝝ ſalutifeꝝ ꝓmēs
illō atq; ↄtiſſimū. Salue regia mie
Et iteꝝ. Salue mr̄ pietati. et toti⁹

trinitatis nobile tricliniũ. verbi tñ incarnati. ſpeciale maieſtati p̄parans hoſpiciũ. Deniqʒ frequẽti⁹ Aue maria gr̃a plena dñs tecũ. Decz ꝑfecto me mr̃ez ſalutis. ſalutãtẽ nõ inſalutatã p̄terire. Debet obſeq̃oſus amoꝛ viciſſitudinẽ amatoꝛis recipere Debet gr̃a plena cũ q̃ dñs eſt refũdẽ gr̃az ꝑ gr̃a. Debet bñdicta bñdictionẽ. fructifera frc̃m dña regnũ Jllũiata ſimul et illũiatrix ſm nomẽ meũ. debeo coh̄ẽdib⁹ meis illuminatoꝛez. Dabit poſtremo ih̄s ſalutẽ indefectibilẽ. ad hoc etiã venit Cõtuli crebro mecũ in coꝛde meo talia. Cõtuli ſimul cũ virgineo Joſeph viro meo vocans ipm ſic Sara Abraaz dñm. Quẽbat a me int̃ ſecreta colloq̃a. qũo hec et hec fierent aut facta eſſent. q̃ tandẽ in memõ ↄpleta ſũt. Cõſeruabat memoriter in ſimplicitate coꝛdis ſui ſalutationẽ angelicã. quã acceperat a me. Sil̃r et canticũ nouũ meũ. Cãticũ inſuꝑ zacharie cũ cãtico ſymeonis. Cãtabiles ſibi erãt he iubilatõẽs in loco ꝑegrinatõis ſue. Hec cantica ſyon. hec in recoꝛdationem celeſtis ihꝛl̃z ſolatio ſibi tradita ſũt Et qꝛ doctiſſimã me nouẽat i pſalmis ⁊ cãticis. dicebat aliq̃n Maria dña mea qꝛ mr̃ dñi mei Sonet vox tua i aurib⁹ meis. Vox em̃ tua dulcis. Vox v̄o mea q̄d apti⁹ ſonaret i aurib⁹ ſuis q̄z ꝓꝛiũ canticũ Magnificat aĩa mea dñz. Apparuit tã dẽ magna fides ei⁹ dũ viſitat⁹ ab angelo triſte illud iuſſum accepit. Surge et accipe puer̃ et mr̃ez ei⁹ et fuge i egyptũ. Audierat p̄us ab

ip̄o angelo ↄfoꝛtãte ſe. vt me acciꝑet i ↄiugẽ. Q̃d em̃ in ea natũ eſt. de ſp̃ũſãcto ẽ Predixerat me filiuz pariturã. Juſſerat vt võꝛet nomen ei⁹ ih̄m. Cui⁹ cauſã et d̃initatẽ aperiẽs inq̃t Jp̄e em̃ ſaluũ faciet ꝑpl̃m ſuũ a pc̄cis eoꝝ. cũ delẽs iniq̃tates ſit de⁹ ſol⁹. O q̄z diſſilis hec p̄nũciatio videẽi poterat ad iſtã. Surge et accipe puer̃ et fuge i egyptũ. q̄z diſtãs o gabꝛiel nũciatio tua Regnabit i domo Jacob in eternũ. et iſta Accipe puer̃ et fuge i egyptũ. Magna fides magnã fecit magnificẽtiã Vtriq̄z nr̃m. cũ magnanimi ſpe ↄtulit vt ↄtra ſpez ſperarem⁹ Poꝛro totũ illud ſeptẽnalis ꝑegrinatõnis exiliũ quãta ſedulitate pacia. et lõganimitate trãſegit cum puero Jh̄u et mecũ. recolat pi⁹ anim⁹ et ↄferat in coꝛde ſuo. Venient genẽatõẽs q̄n ſcribet aliq̄z deuotio. pluꝛima ſuꝑ iſtis pie ſpeculãda. multa ꝑſaice. q̄dam heroico carmine cui ioſephina nomẽ erit. q̄dã alit̃ ⁊ aliter. Nõnulli de laudib⁹ iuſti v̄ginalis ſpõſi mei. fidiſſimi q̄z cuſtodis ⁊ teſtis delegati multa ſue poſteritati legẽda relinquẽt. Statuerit ↄſũmationẽ in ip̄i⁹ p̄cioſa moꝛte q̃ p̄ñtib⁹ filio meo et me. pie q̄z flentib⁹ appoſitus eſt ad patres ſuos in ſenectute bona cui⁹ memoꝛia i generatõẽs ſeculoꝝ. Scribent deinceps certioꝛa ꝑ decurſu tp̄is quo Jh̄s erat incipiẽs q̄i ãnoꝝ xxx. q̄n tota ceſſi i cuſtodiã et indiuiduã ſeq̃lam ei⁹ dũ ꝑ ꝑ̃ores annos fuerat velut occult⁹ ⁊ inglorius. ſb̃dit⁹ pauꝑculis nobis. quaſi ſeruul⁹ q̃ venerat

etiã miniſtrare nõ miniſtrari in hũi
litatis ⁊ ſũme obediẽtie documẽtũ
Tunc ꝑdiens Johẽs ab heremo
iuſſus baptiſare. iuſſus clamare. pa
rate viã dñõ. iuſſus annũciare ꝓm⁹
regnũ dei. iuſſus ꝑ̃dicare pniaꝫ in
remiſſionẽ pccoꝝ Signum ꝑinde
ſuſcipiẽs. Sup quẽ videris ſpm̃ de
ſcẽdentẽ et manentẽ. ipẽ eſt q̃ bapti
ſat in ſpũ ſancto. Cõſenſit baptiſa͛e
filiũ meũ. ſeru⁹ dñm. vox verbum.
amic⁹ ſponſi ſponſũ. Cui refugienti
cũ reuerenti timore Jh̃s ſubintulit
Sine. Sic nos decet implere omẽꝫ
iuſtitiã. et hoc in ꝯfutationẽ oĩs in
iuſtitie nr̃e. Cãp⁹ ecce copioſiſſim⁹
apt⁹ eſt collationũ meaꝝ memorit̃
ĩ corde meo affabilit̃ ſepe doctrina
lit̃ et deuote cũ alloq̃o alieno cõica
toꝝ etiã viuẽte filio meo bñdicto.
Seduli⁹ aũt ꝯtuli poſt reſurrectõeꝫ
et aſcenſionẽ ipi⁹. qñ data ſub cru/
ce in filialẽ diſcipuli illi⁹ quẽ dilige
bat Jh̃s cuſtodiã. manſi vſqꝫ ad fe
licẽ obitũ meũ cũ apl̃is et diſcipul̃
in ihr̃lm q̃ fuerũt illic ꝑ annos .xij.
ad ꝯuincendũ iudeoꝝ incredulita
tẽ. Erãt em̃ (ſicut aperuit medic⁹ ca/
riſſim⁹ lucas ſecretoꝝ ꝯſci⁹ meoꝝ)
om̃es ſimul in orõne ꝑſeuerãtes cũ
mulierib⁹ et maria m̃re Jh̃u. Tunc
dato ſpũ ſancto celebris habebat̃
ſacri panis ꝯmunio in ſimplicitate
cordis Jũgebat̃ orõ dñica. Sim/
bolũ conditũ ẽ me ꝯſulta. Hoc ãt
vltimũ de me in canone ſcp̃ture ca/
tholice. verbũ repit̃ expreſſũ qꝛ ſũ
maria mater Jh̃u. Sꝫ o ſapientiſſi
ſime dñe de⁹ ſalutaris me⁹ quanta

et q̃ multifaria ſunt ꝑ̃ter hec dicta
docta collata qꝫ q̃ ſi ꝑ ſingula ſcri/
berent̃.. nec ipm̃ arbitror mundum
cape eos q̃ ſcribẽdi ſũt libros. Et
qm̃ finis legis Jh̃s xp̃s et h⁹ ego
appellor maria m̃r Jh̃u. Placꝫ col
latõẽs aliq̃s de dñõ Jh̃u meo ſub
fine pſalterij hui⁹ decies decacor/
di notulare Sũt. xxiiij. hmõi col
lationes.

Sequitur prima notula

q̃ ſeptuageſimaſeptima ẽ in ordine

Domin⁹ de⁹ ſalutaris meus
Jh̃us me⁹ quẽ magnificat
aĩa mea cũ exultatõe ſpũs
Et ipẽ eſt finis oĩs ꝯſũmatõis. Et
eſt regalis diſtributio oĩs legis et
ornat⁹ vel inclinatõis naturalis et
ordinis. Ipẽ rex regũ et dñs do/
minantiũ. Dñs de⁹ ſalutaris me⁹
nõ vane ꝯſtituit omẽs filios hoim
min⁹ q̃ꝫ alia opa ſua ſubiecta ſꝫ pe
dib⁹ hõis q̃ tñ facta ſt̃ bona valde
nec a ſuo fine fruſtrata Dñs deus
ſalutaris me⁹ ꝯſtituit naturã hũa/
nã ſupra ceteras irrõnales creatu/
ras vt capax eſſet et particeps eſſe
poſſꝫ honeſtati. q̃ d̃r honoris ſtat⁹
termin⁹ boni et finis honoris. Eſt
ãt honor ille bonũ honeſtũ. bonuꝫ
ꝯueniens appetitui rõnali vt rõnal̃
eſt. Dñs de⁹ ſalutaris me⁹ nõ eſt ſa
lutaris vel ſal⁹ vel Jh̃s ſm nomẽ
ſuũ ſi non implere valeat totã indi
gentiã rei ſaluabilis ſm oẽs vires
ſuas. Patet hoc ex deſcriptione ſa
lutis vl̃ ſalutaris. cuius finis eſt vt
repleat totam indigentiã patiẽtis

Salus in reb⁹ ſenſu carẽtib⁹ ſufficiẽ
ter obtinet̃ dũ ſuo ꝯueniẽti vel vti/
li bono ꝯiungunt̃.etiãſi nõ delecta
biliter participãt illud. Patet hoc
in quiete reꝝ ſenſu carentiũ ad lo/
ca ſua. Dũ ꝑterea formã ſibi ſilem
introducũt ad ꝯſeruationẽ ſpeciei.
Salus in aĩalib⁹ carẽtib⁹ rõne ſuf
ficient̃ obtinet̃.dũ ſuo ꝯueniẽti vel
vtili ꝯiungunt̃.et dũ illã ꝯiunctio/
nẽ ꝑcipiũt et in ꝑceptiõe delectant̃
etiãſi nihil ꝑticipãt d̉ honeſto Pa
tet q2 ad honeſtũ ꝑcipiẽdũ neqꝗꝫ
ꝯ̃dita ſũt. Salus in oĩ̃ creatura
rõnali vel intellectuali nequaꝗꝫ ob
tinet̃ ſi nõ honeſto bono ſuo cũ ꝑ/
ceptione ꝯiũgat̃.intelligẽdo de ſa
lute ꝑfecta q̃ ꝯſiſtit in actu nõ apti/
tudine ſola vel habitu. Patꝫ q2 ad
honeſtũ bonũ ꝑcipiendũ actualit̃
formata eſt. Salus ĩ hõib⁹ ꝯſtitui
nõ potuit abutentib⁹ rõe phĩs aut
aliĳs ꝑterqꝫ in honeſto ſolo bono.
ſupmo.eterno et vno.nõ in diuitĳs
vtilib⁹.nõ in delicĳs ſuauib⁹. nõ in
honorib⁹ vel̃ gloria tꝑalib⁹. Patet
qm̃ hec oĩa ſi affuerint remanet in/
digentia ſeu vacuitas vl̃ inanitas
nõ repleta in principaliori potẽtia
rationis q̃ ſuſceptiua eſt boni hone
ſti et illi⁹ ꝑceptiua. Magnificẽtia ſa
lutaris ad honeſtũ capeſcendũ ꝓ/
pria eſt ſoli⁹ nature intellectualis:
Sola em̃ mouet̃ ad honeſtum. vel
ſtat in eo ſub hac rõne ꝙ bonũ hoc
aut illud ꝯſonat recte rationi.etiã/
ſi nõ habẽt rationẽ delectãtis aut
vtilis Honeſtũ quippe ẽ qd̉ ſua vi
nos trahit et allicit dignitate. Ho
neſtũ bonũ d̉r ꝑ relationẽ ad appe
titũ rõnalẽ vt rõnalis eſt ordinem
ſuũ ſeruãs retinẽs qꝫ naturã. Ma/
gnificentia ſalutaris ad honeſtum
fontalit̃ eſt ĩ deo pr̃e luminũ apud
quẽ nõ ẽ alia ratio cuiuſcũqꝫ appe/
tibilis vel amabil̃ qꝫ honeſtas ſua
Oĩa em̃ ꝓpter ſe ipm̃ fecit dñs.nõ
ꝓpter aliud vel vtile vel delectabile
intuitu ꝑ̃ncipali. Magnificẽtia ſalu/
taris neqꝫ habet̃ neqꝫ ſeruat̃ niſi re
cta ratio q̃ ſꝑ ad optima deprecat̃
terminet̃ aut finiat̃ ĩ deſiderio ſuo
Semꝑ em̃ curua remurmurat inq̃e
tat̃ et imꝑfecte ſtat. Hoc vidit qui
dixit. Nõ eſt pax impĳs. Et rurſũ.
Cor impĳ ſic̃ mare feruẽs qd̉ q̃eſcẽ
nõ pt̃. Hinc orat pater me⁹ Dauid
Cor creari mundũ.ſpm̃ inſuꝑ dari
rectũ.ſpm̃ ſanctũ ſpm̃ ꝑ̃ncipalẽ.ſm̃
tria ad q̃ fact⁹ eſt rõnalis ſpũs. vt
recte.ſancte.fortit̃ ferat̃ in honeſtũ
Magnificẽtia ſalutaris varie q̃ſita
eſt ab oĩ̃b⁹ quotq̃t venerũt acte/
nus vſqꝫ ad dñm deũ ſalutare meũ
vel q̃ ꝑ̃us implicite aut explicite cre
debãt in eũ. Ipe em̃ eſt q̃ totũ ho
minẽ ſaluũ fec̃ ſm̃ oẽs vires.q̃ ꝯſi/
ſtẽs ĩ ſinu pr̃is annũciauit nob̃ de
deo q̃ ad verã honeſtatẽ via ẽ ve
ctor.hoſtiũ ⁊ t̃min⁹ idẽ Reſpectõ ſa
lutaris illi⁹ q̃ ẽ excelſ⁹ dñs ⁊ hũilia
reſpicit.ſolã ĩ aĩa rõnali ãcilla ſua.
reſpicit hũilitatis honeſtatẽ. Hec
ſpẽoſitas aĩe.h̃ decor.hec pulcritu
do q̃ trahit ipm̃ ⁊ allicit nec aliũde
tñ id̃ Ihs trahit̃ qꝫ a ſe vel allicit̃

qm̄ in hac hūilitatis honeſtate c̄m
dedit ſe reſpicit et diligit. Reſpectō
ſalutaris notat̄ a ſponſa in canticꝪ.
Cū eſſet rex inq̄t in accubitu ſuo.
nard⁹ mea dedit odorē ſuū In nar
do humili redolēte accipim⁹ hone
ſtatē. intuit⁹ hui⁹ honeſtatis ocul⁹
eſt efficax ⁊ viuus q̄ penetrat ⁊ vul
nerat cor in amore. Reſpectio ſalu
taris fit i ancilla q̄ reſpicit̄ cōuerſa
viciſſitudine ad dilectū. q̄ reſpicit ꝑ
oculū ſimplicē et rectū. de quo veri
tas. Si oculus tu⁹ fuerit ſimplex.
totū corp⁹ tuū ſupple opationū tu
arū erit lucidū et rectū. Ratio qꝛ ⁊
finis p̄ſtituet̄ bon⁹ et ad finē ordo
rect⁹ nō diſtort⁹ ꝑ ineptitudinē aut
viciū Reſpectio ſalutaris multipli
citer intelligit̄ fieri a dn̄o deo ſalu/
tari meo. Unus mod⁹ eſt in eterna
p̄deſtinatione ſm quā dictū eſt a fi
lio in Jobe. Qui ex deo eſt nō pec/
cat. qꝛ generatio dei cōſeruat illuꝫ
Ali⁹ p̄ grāꝫ habitualit̄ gratificātē
qualis eſt in paruulis et in hōib⁹
ſāctis dū dormiūt. Terti⁹ ē in opa
tionib⁹ ſāctis cū pceptiōe diuinoꝝ
cariſmatū ꝑ ſenſū intellect⁹ et affe/
ct⁹ in vna facultate liberi ſpūs in
corde vno qđ eſt natura eſſentialꝭ
aīe ſupeminent̄ cōtinēs memoriaꝫ
intelligentiā et affectū. Fit hec ſalu
taris pceptio ſepe dū dicit hō de/
uot⁹. Ego dormio ſupple in virib⁹
infimis. actū nō ſentiēs tpalium. et
cor meū vigilat i ſomniſs ſpectacu/
loꝝ eternoꝝ. Beatitudo aīe rōnalꝭ
dicēda ꝑ oēs generatōes. cōſiſtit i
factione magnoꝝ ꝑ illū q̄ potēs ē.
Hoc āt fiet dū erit memorie reple/
tio eternitatꝭ. et pacꝭ. erit itelligētie re
pletio vēitatis et lūis. erit volitiue
repletio dilectōis et fruitōis. Bea/
titudo aīe rōnalis dicēda ꝑ ōnes
generatōes cōſiſtit in ſtatu q̄ ē oim
bonoꝝ aggregatōe pfect⁹. Hec eſt
diffinitio recta beatitudinis q̄ ſta/
tū dicit in optimo. dū optima potē
tia optio ſuo obiecto impturbabi/
lit̄ ɔiūcta eſt. Btitudo aīe rōnalis
ɔſiſtit i hoc ꝙ ipſa tanq̄ȝ ſignū ma
gnū in celo amicta eſt ſole toti⁹ ho
neſtatis i rōnali. Et luna toti⁹ mu
tabilitatis ſub pedib⁹ ei⁹ in ɔcupi/
ſcibili. Eſt corona toti⁹ pfectōis q̄i
ſtellaꝝ. xij. in capite v̄tutis iraſcibi
lis q̄ tēdit i ardua. Deniqȝ partu
rit filiū q̄ rapit̄ ad thronū dei. re/
ctur⁹ gētiles affectōes. Fit em̄ v̄bi/
gena qꝛ deſcēdit in eā ſpūſſāct⁹ Et
virt⁹ altiſſimi obūbrabit ſibi. Et q̄d
obūbratō niſi lucis effulgētia cū te
nebra? Maior idcirco intelligit̄ ob/
umbratio q̄ ſub luce clarior ē obū/
bratio. q̄lis p⁹ aiaꝫ filij mei facta ē
mihi ſub cui⁹ vmbra quē deſidera/
bā ſepe ſedi. et poſtq̄ȝ ſolicite mini
ſtrauerā ei. Beatitudo aīe rōnalis
quā fecit magnā q̄ potēs eſt. plus
depēdet a bn̄placito ſue manutenē
tie in ſtatu finis vltimi et honeſti q̄ȝ
in vigore ꝓprie nature vel in fulgo
re pceptiuo aut i appetitiua motio
ne. Soluit̄ ꝓinde faciliter queſtio.
Cur ſathan irremediabiliter cor/
ruit dum alij ſteterunt immobiliter
qꝛ terminū vie datū cuilibet eoruꝫ
impleuerūt. hi ꝑ depoſitionē de ſe/

de dignitatis ſue. Iſti p exaltatio/
nē et ſua dū viatores eſſent ſb deo
fideli hūilitate. honeſtate. pulcritu/
dine. formoſitate. ſpecioſitate. in or
dinis ſui oſeruatōe. Sāctitas nōis
dei ouenit cū honeſtate. ouenit cū
ſalute. cōuenit cū humili diuina re/
ſpectiōe. ouenit cū magnificētia be
atitudinis ab ipo collate. cōuenit
inſup cū timore dei cū hūiliū exal/
tatiōe. cum eſurientiū repletione in
bonis. Poſtremo cū iſrael puei dei
ſuſceptione. Sanctitas et omne gē
neralit nomē qd ad eternitatē ſignifi
cādā adaptat ꝓprie ꝓpria eſt inter
creaturas nature intellectuali quo
ad finem ſue oditionis intentum. ſi
nō ex ꝓpria malicia et impuritate
deficiat. Eſt em ſanctitas libēa ab
omi cōtagione puritas ſponte ſer/
uata. Sic ſanitas ſuo modo. ſic no
bilitas. ſic libertas dicūt facultatē
ꝓximā et facilē ad opatiōes ꝓpri/
as et ordinatas et debitas exercen
das. Sic inſup pax dr ordo nō im
pedit⁹ vel ordinis trāquillitas Sic
modeſtia modi ſtat⁹ eſt. et bonitas
boni ſtat⁹. Sāctitas colligit et ſati/
at. dū ſal⁹ oim et ſanctus ſanctoꝝ
Ihs. ſplēdor pr̄is i diuinis illabit
creature intellectuali tanq̄ ſpēs et
imago et virt⁹ dn̄i dei ſui pr̄is. dū
em illabit vt ſpēs. ꝑcipit vt pulcer/
rima: Quid em eſt pulcritudo niſi
ꝓportio numeroſa q̄ ſuū ꝑfecte rep
ſentat exēplatū! Porro dū illabit
vt virt⁹ agēs ꝑ cōtactū mediū ſeu
moderatū. ꝑcipit ſuauitas. Natu
ra em q̄ triſtat i extremis. in medijs
delectat. Poſtremo dū illabitur vt
opatio. replēs totā capacitatē ⁊ in
digentiā ſui paſſibilis. ipa ſalutem
oia oplentē opat et fit qes. Sācti
tas ſalutaris et beata oplectit ne/
ceſſario in aīa rōnali (quā ſanctifi
cat. ſaluat et beatificat) omē bonū
vt verificet illud ad moyſen. Ego
oſtēdā tibi omē bonū. bonū hone/
ſtū pncipalit. Et ex ei⁹ pceptiōe ne
ceſſario ſequit ſūma delectatō ꝓpt
oueniētiā ſummā. Demū vtilitas
ꝓpt indigētie cuiuſlibet ſupplemētū
vn̄ fas hz bn̄dicē deo q̄ replet in
bonis deſideriū ſuū otinēs in exul/
tatōe ſpūs in deo ſalutari ſuo. Ma/
gnificat anima mea dn̄m

Gloria pr̄i et filio ⁊ ſpūiſan
cto. Qm inſpirāte te et pue
niente in bn̄dictionib⁹ dul/
cedinis O glorioſa trinitas pater
et fili⁹ et ſpūſanct⁹. Ego hūilis an
cilla magnificatōis tue cū exulta/
tōe ſpūs cāticū in finē vſq3 deduxi
Gloria tibi q̄ es alpha et o pncipiuz
et finis cui ſoli debet honor ⁊ glia
Cōiunxi pus pſalteriū iocundū cū
cithara. miaz ſcz et grāz cū poten
tia. Iure ſupeſt vt ſubnectā canticū
glorie tue qd habuiſti in te ⁊ apud
te pus q̄z mūd⁹ fieret. Mundū em
et oia q̄ in eo ſūt cōdidiſti ꝓpt ma
gnā gloriā tuā. Inde ē ꝙ celi enar
rāt gloriā tuā et oia q̄ celi ambitu
otinent gloriā magnificētie regni
tui Gloriā hāc vidit i ſpū Iſayas
dū audiuit cherubin clamātia. Sā
ct⁹ ſanct⁹ ſanct⁹ dn̄s de⁹ ſabaoth.
Pleni ſunt celi et terra gloria eius

Dudū in principio qñ creati ſūt ce
li ⁊ terra canticū hoc glorie tue fre
quētatū eſt p ſpūs angelicos. lau/
dātes te dñm ⁊ prēꝫ ⁊ filiū et ſpm̄
ſanctū. cui cantico qr diſſonare pre
ſūpſerūt apoſtate ſpūs. qrētes can
dē ſibi vſurpare gloriā. zelaſti ꝓꝑt
eā qm̄ ſola tibi ꝓpria eſt. zelauit et
pnceps milicie michael exclamans
Quis vt de⁹? Fuit poſtmodū in cō
ſūmatione ſeptē dieꝝ. cōdit⁹ ratio
nalis ſpūs in hōie cui datū eſt pſal
teriū decacordū ad magnificandū
te dñm qm̄ pceptum diſcipline. ipi
pm qđ tibi ɔcineret in laudē et glo
riā tuā ɔtuliſti. Rupit ipe cordulas
hui⁹ pſalterij trāſgreſſor effect⁹. et
ideo ꝓiect⁹ eſt extra paradiſū deli
ciaꝝ. cui ſi non data fuiſſet cithara
pnie ad reparandū pſalteriū iocūdū
obediencie et grē. nihil ſibi remane
bat de cāticis niſi lamētatōes mōr
lis exilij cū beſtijs. et ve ve dānatio
nis cū demonib⁹ in gehenne ſuppli
cijs. Reparauit hoc pſalteriū iocūdū
cū cithara. fili⁹. ſcđa in trinitate p/
ſona volēte prē cū ſpūſcō coopan
te. dū fact⁹ eſt ipe p aſſūptionē car
nis et ſpūs. cithara in carne mea.
pſalteriū iocundū in ſpū et gloria
pris in diuinitate. Sic eñ alloquit
eū pater. Exurge glia mea. exurge
pſalteriū iocundū cū cithara. Cui
fili⁹ rñdens inducit. Exurgā dilucu
lo. Tu eni ſuſceptor me⁹ es. gloria
mea et exaltās caput meū qđ reſu
ſcitaſti ad gloriā. Talit itaqꝫ egre/
gi⁹ Dauid pſaltes pr me⁹ dedit in
telligi. Ppterea ſimꝉ ɔſonās ſibi eru
pit nūc aīa mea in magnificationē
dñi cū exultatōe ſpūs miſcēs pſalte
riū iocundū miſēicordie cū cithara
ſeueritatis et penitētie. Ampli⁹ vo
cur nō poti⁹ a glorificatōe qꝫ a ma
gnificatione ſūpſerim initiū vt dice
rē. Glorificat aīa mea dñm. Sentie
bā ꝓfecto puilegiū hoc cātici glie.
reſeruandū multitudini milicie cele
ſtis exercit⁹. qñ ɔpleti fuerit dies vt
pariā filiū meū pmogenitum. Fiat
tūc reuelatō celit⁹ ad paſtores qb⁹
ꝓ ſimplicitate ſua ⁊ ſedulitate vigi
li ſup gregē ſuū velut in quadā ſo/
litudine deſerti ſubito fiet cū ange/
lo euāgeliſante gaudiū magnū. co
mes multitudo milicie celeſtis lau/
dantiū deū celico carmine et dicen
tiū. Glia in altiſſimis deo. Et i ter/
ra pax hōib⁹ bone volūtatī. Veni/
ent paſtores. videbūt mirabunt. re
uertent glorificātes deū. Futuꝝ ē
inſup ad bethleeꝫ diuerſoriū part⁹
mei. inoleſcat mos p ecclīam ſcōꝝ
toto terraꝝ orbe diffuſā iungē fini
b⁹ pſalmoꝝ cāticoꝝ ⁊ hymnoꝝ ce
lebriter velut vna et inceſſabili vo/
ce cū oīm milicia celeſtis exercitus.
Gloria pri ⁊ filio ⁊ ſpūiſancto. Si
cut erat i pn. et nc̄ et ſp. ⁊ in ſ. ſ. amē
Sꝫ o glorioſa trinitas quāto pōdē
ſniaꝝ reſonat i aurib⁹ meis paru⁹
hic et paucul⁹ numer⁹ vbuloꝝ qt ⁊
quanti futuri ſunt ɔciues ſanctoꝝ
et domeſtici dei qui ad iuſtitiam
erudiunt plurimos. et fulgebunt ve
lut ſtelle in perpetuas eternitates

Deus tuorum militum ſors et corona

ad declaratione͂ celeſtis hui⁹ canti
ci glorie laborabu͂t te doctrice Co͂
certabu͂t apud diſſidentes futuro/
rum hereticoꝝ fragores. ſtrepitus
horrendos q͂ʒ clamores vt in debi
ta concina͂t armonia. te beatiſſima͂
trinitate͂ in vnitate. et vnitate͂ in tri
nitate in ꝑenni ſeculoꝝ tꝑe Ame͂.
Dice͂t crebro. Gloria tibi dn͂e. No
minabunt te deu͂ glorie. te gloriaꝫ
plebis tue iſrael. Te dn͂m virtutu͂
qui es rex glorie Tu rex glorie xp̄e
co͂cinit om͂is eccleſia. Tu ad dexte
ram dei ſedes in gl͂a dei patris Ti
bi laus. tibi gloria. tibi gr͂aru͂ actio͂
Quid igitur ſupeſt humilitati mee
quam reſpexit dn͂s niſi vt cu͂ om͂i/
bus generationibus ſeculoru͂. ſub/
iungam pro fine pulcerrimo. debi
to q͂ʒ ſuꝑaddens ad canticu͂ meuꝫ
Gloria patri et filio et ſpirituiſan/
cto Sicut erat in principio et nu͂c
et ſꝑ et in ſecula ſeculorum. Amen

Liber ſuꝑ Cantico virginis Marie
compilat⁹ ꝑ magiſtꝝ Johe͂ʒ Ger/
ſon olim cancellariu͂ Pariſie͂n. Ex/
plicit Anno gr͂e. M.cccclxxiij. pe/
nultimo die Marcij qui fuit vigilia
paſche.